

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3047/2022. (I. 31.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.302/2019/10. számú ítélete, valamint a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.032/2019/10/II. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Indítványában a Fővárosi Törvényszék 62.P.24.197/2017/17. számú ítélete, a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.032/2019/10/II. számú ítélete, valamint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.302/2019/10. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint a bírói döntések ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal.
- [2] Az indítvány benyújtását megelőző bírósági eljárásnak az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából lényeges elemei a következők.
- [3] Az indítványozó (az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárásban felperes) kifogásolta, hogy az Alkotmánybíróság az indítványozó feljelentése alapján indult büntetőeljárásban hozott bírói döntéssel szemben a vádlott által benyújtott alkotmányjogi panasz indítvány anonimizált példányát úgy tette közzé a honlapján, hogy annak szövegében négy helyen nem takarta ki az indítványozó vezetéknevét. Az Alkotmánybíróság haldéktalanul intézkedett a személyes adat törléséről, és erről tájékoztatta az indítványozót, a hibáért elnézést kérve.
- [4] Az indítványozó keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a nem megfelelően anonimizált indítvány közzétételével megsértette az indítványozó személyes adatok védelméhez való jogát, mert a személye felismerhető maradt, valamint az indítványban írtak és azok híresztelése folytán megsértette a magántitokhoz, a jóhírnévhez, a becsülethez és az emberi méltósághoz való jogát. Kérte az alperes kötelezését 500 000 forint sérelemdíj megfizetésére.
- [5] A Fővárosi Törvényszék a 2018. szeptember 11. napján kelt 62.P.24.197/2017/17. számú ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte az indítványozót mint pervesztes felperest 38 100 forint perköltség megfizetésére az alperes részére.
- [6] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2019. május 21. napján kelt 2.Pf.20.032/2019/10/II. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva megállapította, hogy az alperes azzal, hogy az indítványban írtakat akként tette közzé honlapján, hogy annak mellékletében az indítványozó vezetéknevét négy helyen nem törölte ki, megsértette az indítványozó személyes adatok védelméhez való jogát. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta. Kötelezte az indítványozót, hogy fizessen meg az alperesnek 36 000 forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget. A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az indítványozó fellebbezése részben vezetett eredményre, a másodfokú bíróság határozata folytán a pernyertesség-pervesztesség aránya az indítványozóra terhesebben 20%–80%-ra módosult, a perköltségről így a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) bekezdése alapján kellett határozni. A másodfokú bíróság az indítványozót kötelezte perköltség megfizetésére, melynek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-a alapján állapította meg, figyelembe véve, hogy az indítványozó csak részlegesen lett pernyertes.
- [7] Az indítványozó felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a 2021. január 19. napján kelt Pfv.III.21.302/2019/10. számú ítéletében a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályában fenntartotta.

- [8] A Kúria ítéletének indokolásában a perköltséggel kapcsolatos döntés tekintetében megállapította, hogy a jogerős ítélet helyesen határozta meg a pernyertesség és pervesztesség arányát 20–80%-os mértékben, mivel az indítványozó öt személyiségi joga megsértésének megállapítását, valamint sérelemdíjban való marasztalást kért, de csak az egyik személyiségi jogsértés megállapítása körében lett pernyertes.
- [9] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Fővárosi Törvényszék 62.P.24.197/2017/17. számú ítélete, a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.032/2019/10/II. számú ítélete, valamint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.302/2019/10. számú ítélete perköltség fizetésére vonatkozó rendelkezése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta. Az indítványozó az Alkotmánybíróság felhívására az eredeti indítványát módosította és kérte a fenti bírói döntések alaptörvény-ellenességének megállapítását és a jogerős ítélet megsemmisítését.
- [10] Az indítványozó szerint a kifogásolt bírói döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljárásból való jogot, mivel méltánytalanok és igazságtalanok tartja, hogy „a jogaiban megsértett kisembert kötelezik perköltség megfizetésére a jogait megsértő, nagyméltóságú intézmény javára”. Az indítványozó szerint a bírói döntések nem a jogsértőt igyekeznek visszatartani a hasonló jogsértésektől, hanem a jogaiban megsértett kisembert igyekeznek visszatartani attól, hogy bírósághoz forduljanak.
- [11] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát [Abtv. 56. § (3) bekezdés].
- [12] Az Alkotmánybíróság a befogadhatóság törvényi feltételeinek vizsgálata során megállapította, hogy az indítvány a befogadás formai feltételeinek megfelel.
- [13] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Ezeknek a feltételeknek az alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint nem felel meg.
- [14] Az Abtv. 29. §-ában írt azon feltételt illetően, hogy az alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel, az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítványozó által felhívott alaptörvényi rendelkezés tartalmát érintően. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a perköltség szabályozása csak akkor hozható összefüggésbe a tisztességes eljárásból való joggal, ha valamely személyi kör számára a bírói út igénybevétele a költségviselési szabályok miatt lehetetlenné válik [1518/B/1991. AB határozat, ABH 1993, 570, 571; 181/B/1993. AB határozat, ABH 1994, 588, 589; 1074/B/1994. AB határozat, ABH 1996, 452, 455; 3120/2017. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [50]]. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a tisztességes eljárásból való jog nem foglalja magában az igazságszolgáltatással kapcsolatos működtetési költségeknek és a felek oldalán felmerülő kiadásoknak a felekre való áthárításának tilalmát, a tisztességes eljárásból való jogból fakadó követelmények nem azonosíthatóak a perlekedéssel kapcsolatos költségviselési kockázat teljes mérvű kiküszöbölésével [1074/B/1994. AB határozat, ABH 1996, 452, 455; 3120/2017. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [50]]. Jelen alkotmányjogi panasz ehhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [15] A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.
- [16] Jelen ügyben is emlékeztetni szükséges arra, hogy a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” [3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]].
- [17] Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja [erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]]. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont

következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja az Alkotmánybíróság, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; a legutóbbi gyakorlatból lásd például: 3198/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [11]}.

- [18] „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetőek ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]} Az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a perorvoslati bíróság jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [19] A másodfokú bíróság, valamint a Kúria döntésének indokolásában számot adott arról, hogy a perköltségről való döntés során – a Pp. 81. § (1) bekezdésének alkalmazása körében – hogyan határozta meg és értékelte a pernyertesség arányát. Az idézett állandó gyakorlat alapján az Alkotmánybíróság nem bocsátkozhat annak érdemi vizsgálatába, hogy a perköltségről való döntés tekintetében a bírósági döntések helyesek voltak-e.
- [20] Tehát az alkotmányjogi panasz a konkrét ügyben a hivatkozott Alaptörvényben biztosított joggal összefüggésben nem vet fel sem az egyedi ügyön túlmutató alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, sem a bírói döntést érdemben befolyásoló, az alkotmányjogi panasz hatáskörben orvosolható alaptörvény-elleneséget.
- [21] 4. Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeknek, az Alkotmánybíróság azt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2022. január 18.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/531/2021.

